

V Gradcu $\frac{25}{11}$ 1850.

Ljuba Josipina!
Moje drago!

Kako iznenada mi je danes
Vaše premilo, presladko pismo
došlo! Tuzen sin se okrog
vseučeliva sprekajal ni sin
moje želje - na sredo odvernih
val, pa eva ga pismo nosa -
morebiti sin a kaj za mene
ni res - o slatka istina -!
Ah mila moja Josipina!
kako sin ja wonder nevkana,
čno srečen! Vtopljen sin o
večine občutke ljubezni - ah
neomejovč ljubezni - ki jo
le Bog sam svojini izvolje,
min zamore o serce viliti! -
Kako tesno mi je vse, kadar
od Vas listek dobim - premalo
mi je vselej serce, da bi
moglo vse to občutiti, kar
Vaša mila Duša na kartico
izliva. Enmalu berem in berem,

pa kar se mi vse pred očmi
zaberne — in na vaših straneh
sini in rdeči, kaj da vi
dobate, — kako da pridno bratec
vite, kako da sladko prepevate,
kako daž milo majko se pravo,
varjate, kako da za hudo
Slovenijo spisuujete, kako da ste
v telesu vendar le zgolj duša —
ah mi neiskonine draga, — moja
voditeljka — moje vse! —

Memoriam vam želje izreči — kako
da bi že vendar vas zopet rad
videl! Ah je pač mudo, kaj ne
Josipina, tak dalje odločen biti,
talajiva se, kmalo pride Božič,
to mi bode Božič! —

Takrat si hvicva duše prav izliti
one v drugo, takrat vse omeniti,
kako da počiva za Slavom in za
večnost neustrudljivo detata. Kato
ni se zamerite, mila Josipinka!
če zdaj kar poverljivo le agovonim
vaše — prav prav izverstne povesti.
Ah hvala vam, velika hvala za
poslano, Veroniko. Neizrečeno je lepo
pisana, kakša naračnost, kakša

sladčina jezika, kako lepa sestava, — kak
čut — bi jo navdaja in oživuje. Rad
bi kaj napüniga našel in vam tudi
nazkri, da vam bi pokazal, kako da
morate bi z manj delati. o presodkih
mojih precejšenih pesem, — pak ni
mogoče — ni to mi je še hujše! —
Da pa — se vaše premilo serce še bož-
ij dna občutenja svojiga izliti zamore,
bi bilo tudi morebiti prav, ne le samo
zgodovinske, temveč lastne občutke
postavim, o zmini, o spomladi itd... o vstvar,
p'ncji, — o dušnih delih, — o sluzjanskim
namenu; — o izdajavnosti — strašni pregrehi;
o Sloventah in njih nelogi; — o naši prihodnosti;
o slugi; — o Gubezni itd... nazkrih. — a
saj vam je tak miki jezik — da milojšega
nisiem bral in slišal. — Ah Josipina!
Kaka nada ste bi — in ja — ali smem?
Vas seje micnoveti! Ah to smem —
in svin neiskonišo srečen, in le
mislim na naji prihodnost, vtoprijem
dušo v sladki pričnosti, — in se
skusam z vami vzdigovati v ueičnost. —
Eno greško selgiju ste mi vodce tudi
v sladkih toku poslali — ah premala naji
ka vaše so bolni! Pa saj se glo? Bug
ne da j toge!!! Ah da bi muget ja pomage,

ti! Povejte jim s svojim prav serini voščam
da bi se kmalo pravo pravo prepeljamo
zdravili, - tudi mi je nekakšno potiščenje in
gubezgen, kakor jo obrat obično do svoje matere.
Serino zahvalo jim, da se vam name na,
zdravljivi naravi - serino zahvalo!

Mila Josijna! Liskam skrajnj pisane, kar je
mogoče, pač bo vendar kmalo prepeljano,
ni ostalo mi bo še kajtkanj zagrovedati
v seru. Pisali ste mi, da ste bili na
eni veselji v Krajnji; to neve prav veseli;
radujta se življenja; da vam bi kuzek
le prav veliko veselja dal! Pa pisete mi
tudi, da ne želite veliko v množico iti; ah
Josijna tako je tudi meni; ah sin sam
v mislih pri vas - vedno pri vas - in
če od vas pisnice dobim - tak sin
naj bolj srečen; - le eniga - Lovreta si
vošni, do bi mu mogoč svoje veselje po,
vedati - in kaj mi bi kajot bilo! - Ah
kajtkanj veselja - kakor mi bi napravljate -
nemoram lahko prencati ± sam! -

Pisnici in zagrade si jih misam gubel, kar mi
je prav hudo; potopite! I bogami mila Josijna!

Priložena dobila nekoliko pesnice; "vami dar"
morebiti boljše "večnega dar" se ni je iz
vyhitenega serca danes izhila, ko sin vaše
pisnice dobil. - Josijna! milo sodite, pač
vender odkrito; vi ne veste, kak sin srečen,
da vam sem pesnice pošljati - ah vam -
ti ste v njih porodnica, kar bodo sveta
pričala! Mila Josijna! ah kako vas ljubim!!!
Ne zamete, da bom pisnice na "milo majko"
napisal, - ter bi vam in majki morebiti ljubše
ni moretiti zvoč najutnje sveta pametnejše
bilo. Pišite o tem - kaj in kako? Dajga mi; nihan
dajga liksat, kakor zednit ne naredite! ah pišite
mi kaj; - pozdravite me svojga brata brata in miliga
prijetega Lovreta! - Budite prav zdravi in vskramite v seru"
Svojiga svet gostiga Lovreta. -